

125 epruveto za testiranje TPHA in VDRL
126 epruveto za testiranje HBsAg HIV ...
127 Za kontrolo na kliniki ob bolnikovi postelji bomo uporabili
128 del napolnjenega sistema za odvzem krvi.
129

130 Številko nalepimo ob označevanju krvi na osnovno etiketo
131 matične vrečke in na osnovno etiketo satelitskih vrečk. Številko
132 nalepimo tudi na vse testne epruvete in na karton krvodajalca.

133 Sam odvzem in označevanje bo organizirano strogo individualno
134 za vsakega krvodajalca posebej. Tako se bomo izognili eventuelni
135 napačni oznaki krvi.

136 Če odvzem ni uspel vpišemo številko in razlog neuspelega
137 odvzema.

138 Po odvzemu vpišemo osnovne podatke odvzema iz doze odvzete
139 krvi in tako z vpisom številke odvzema ustvarimo pogoj za
140 nadaljno obravnavo odvzete krvi.

141
142 Predelava
143

144 Klasično naredimo iz osnovne odvzete doze krvi več različnih
145 komponent. Na zahtevo klinike lahko naredimo tudi več enakih
146 komponent - deljene doze. Nekaterne komponente krvi -
147 krioprecipitat pakiramo več doz skupaj in nastane nov produkt iz
148 več doz. Tudi pri zbiranju plazme za frakcije zlijemo več doz
149 plazme skupaj.

150 Po strokovni obdelavi krvi - centrifugiranju in prelitju ali
151 filtriranju naredimo posamezne komponente, ki jih označimo:

152 Dodamo nalepko, ki označuje ime komponente in vsebuje dodatna
153 predtiskana navodila ter nekatere glavne lastnosti komponente.

154 Oznaka krvi ali komponente je devetmestna in jo začneta
155 začetni dve oznaki (a0) in zaključni dve oznaki (2b). Prva tri
156 mesta pet mestne oznake označujejo ime komponente. Četrto mesto
157 označuje konzervans ali metodo priprave. Peto mesto pa označuje
158 vrsto embalaže in volumen komponente.

159 Nalepko dobi pripravek:

160 a) na matični dozi krvi je etiketa že predtiskana z nalepko
161 KE, ki je najpogostejši pripravek krvi v matični vrečki.

162 b) ob pripravi komponente nalepimo ustrezno predtiskano
163 nalepko na matično etiketo (prelepimo osnovno oznako) ali na
164 osnovno etiketo na satelitskih vrečkah.

165 Izberemo določeno komponento, ki smo jo pripravili in začnemo
166 z vnosom komponent. Pri posameznih komponentah je volumen
167 standarden pri nekaterih pa določimo volumen in ga vnesemo v
168 računalnik ter napišemo na etiketo komponente.

169 Obenem pri predelavi spremljamo vmesne proizvode -
170 predvsem katere doze sestavljajo določeno komponento oziroma
171 iz katere doze so narejene komponente.

172 Krioprecipitat: etiketiramo plazmo pri predelavi z oznako
173 krioprecipitat. Plazmo pošljemo na zmrzovanje. Plazmo pred
174 nadaljno predelavo finaliziramo, da izločimo pozitivne lab.
175 teste. Pri pozitivnih lab. testih bi bil dober dvojni sistem
176 kontrole in sicer pri finalizaciji in še aktiven dnevni izpis po
177 katerem bo lahko sestra izločila pozitivne vrečke vseh komponent.
178 Po topljenju krioprecipitat pakiramo - dve ali štiri vrečke v
179 komplet, ki dobi svojo etiketo s številko in datumom priprave.
180 Tako je komplet pripravljen za izdajo.

181 Plazmo za frakcije bomo zbirali v embalaži, ki bo vsaj 5
182 litrov ali več, torej bomo zlili več kot 20 posameznih doz
183 plazme. Sistem naj omogoči evidenco posameznega poola z izpisom
184 številke plazem, ki so v poolu.

185 Sistem nam omogoča tudi pregled kaj in kdaj je bilo narejeno
186 iz posamezne doze krvi in omogoča povezavo z identifikacijo